
Szeged háttérszennyezettségi vizsgálata mohaindikátorokkal

Puskás Irén – Farsang Andrea – Kitka Gergely

1. Bevezetés

Napjainkban a környezetszennyezés elhatalmasodása kapcsán egyre több szó esik a potenciálisan toxikus anyagokról, és egyre nagyobb figyelem fordul a nehézfémekkel összefüggő veszélyek felé: a nehézfémekkel jelentősen szennyezett területek alapvető környezeti problémát jelentenek, mivel igen sok elem a feltalajban maradva évszázadokon, esetleg évezredekken keresztül is megőrizheti potenciális mérgező hatását. Mobilizálódva súlyos környezeti károkat okozhatnak, ezért időzített kémiai bomba néven is említik. A nehézfémek és egyéb toxikus elemek talajban lejátszódó kémiai reakciói, a növények általi felvehetőségük, a táplálékláncban való viselkedésüket meghatározó, illetve befolyásoló tényezők ismerete alapvető fontosságú. Különösen fontos a városok nehézfém háttérszennyezettségének mérése, hiszen a szennyező anyagok kibocsátása itt a legnagyobb. Vizsgált objektumok köre sokféle lehet: talaj, üledő por vagy növények (pl. fák, zuzmók, mohák) stb. Jelen esetben a mohákat, mint bioindikátorokat (monitoringszervezeteket) használtam a városi környezet nehézfém-szennyezettségének mérésére, annak térbeli különbségeinek kimutatására. A bioindikáció típusa passzív akkumuláció.

A mohák rendkívüli érzékenysége miatt kiválóan alkalmasak nehézfém-szennyezések tényének, illetve annak mértékének meghatározására. Ennek okai a következők (Ando, Matsuo, 1984):

- Számos fajuk nagyon széles elterjedésű,
- nincs kutikulájuk és epidermiszük,
- az ásványi anyagokat rendszerint közvetlenül a szubsztrátból, a csapadékból és a testükre rakódott anyagokból veszik fel,
- sokuk éves növekedése jól elhatárolható szakaszokban történik,
- a mohák egyes részei közötti anyagszállítás az edénynyalábok hiánya miatt nagyon csekély,
- a fémeket szelektivitás nélkül akkumulálják,
- többségükben örökzöld évelők, így az egész év folyamán vizsgálhatók,
- a gyűjtött mohaanyag kezelése és kémiai vizsgálata viszonylag egyszerű.

A nehézfém-terhelés szempontjából különösen veszélyes az ólom, a kadmium és a cink. Szeged iparára döntően a könnyű- és élelmiszeripari tevékenység a jellemző, ezek kevésbé okolhatók a nehézfém-szennyezések forrásaként. A mért elemek kiválasztásánál előtérbe helyeztem a közlekedésből való származást, de nem zártam ki a vizsgált elemek egyéb forrású eredetét. Az általam kiválasztott fémek a következők: kadmium, ólom, nikkel, cink, kobalt, réz.

A mintavételezés Szeged belterületén zajlott, figyelve az egyenletes eloszlásra. Törekedtem arra, hogy egyes minták a forgalmas utak, csomópontok (körutak, sugárutak stb.) környékéről, mások viszont a kevésbé forgalmas, utaktól távolabb eső, valószínűsíthetően minimálisan terhelte területekről kerüljenek ki (kontroll minta) (1., 2., 3., 4. térkép). Ezáltal a városban fellelhető kontrasztot akartam reprezentálni. A mintavételezés alatt a mohákat a forgalmas utaktól megközelítőleg azonos távolságból illetve magasságú helyzetből vettem, hogy a kapott eredmények összehasonlíthatóak legyenek.

A minták begyűjtése 2003 februárjában zajlott, hiszen az ülepedő porhoz viszonyítva a fémek koncentrációjának aránya télen a legmagasabb, a tavaszi és nyári hónapokban szinte minden esetben alacsonyabb értékkel találkozhatunk (Rácz, 2000).

Az általam gyűjtött fajok a következők: *Tortula ruralis* (háztetőmoha), *Bryum argenteum* (ezüst körtemoha), *Funaria hygrometrica* (higrométermoha) (1. kép), *Tortula muralis* (fali csavarfogúmoha) (2. kép), *Schistidium apocarpum* (rejtőző hasadékmoha).

1. kép: *Funaria hygrometrica*
(www.hiddenforest.co.nz)

2. kép: *Tortula muralis*
(www.naturenotes.org/archivo/Botany)

A minták előkészítése (tisztítása), kimérése után a feltárás következett: minden mintába 20 cm³ salétromsav (HNO₃) és 3 cm³ perklórsav (HClO₄) került. A főzés 7 órán keresztül 130°C-n történt. A nehézfém-tartalom mérését Perkinelmer 3010 típusú AAS technikával végeztük el (Keveiné – Farsang 2002).

2. A mohaminták nehézfém tartalmának értékelése

A minták nehézfém-szennyezettsége változatos képet tár elénk. A meghatározott értékeim mellé feltüntettem a Kurunczi (2000) által talajban mért nehézfém tartalmat (1. táblázat).

1. táblázat. A moha és a talaj összes- és felvehető nehézfém tartalma ppm-ben

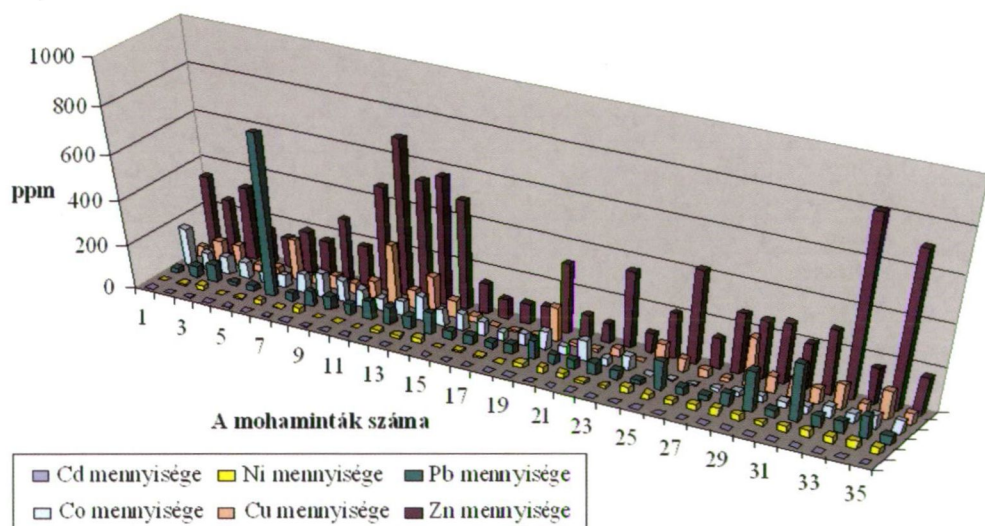
		Szegedi talaj összes elem tartalma (ppm) (Királyvízes feltárás) /Kurunczi, 2000/	Szegedi talaj felvehető elem tartalma (ppm) (Lakanen-Erviő-féle feltárás) /Kurunczi, 2000/	Mohák összes elem tartalma (ppm)
Cd	Szélesség	0,05 – 13,96	0,01 – 2,69	0,042 – 4,661
	Átlag	147	0,32	1,28
Co	Szélesség	2,93 – 27,85	1,19 – 5,29	4,546 – 170,4
	Átlag	13,76	3,37	62,043
Cu	Szélesség	–	–	3,399 – 263
	Átlag	–	–	74,748
Ni	Szélesség	2,88 – 58,56	2,77 – 8,79	0,236 – 36,62
	Átlag	26,61	5,38	19,76
Pb	Szélesség	10,9 – 549,5	6,87 – 193,9	17,95 – 269,1
	Átlag	61,42	22,24	64,21
Zn	Szélesség	31,56 – 839,43	2,56 – 111,95	89,16 – 809,8
	Átlag	119,49	13,67	288,5

Nem lehet mennyiségi egyeztetést végezni a talajokban levő nehézfémek mennyisége és a mohaminták nehézfém tartalma között, hiszen teljesen más vizsgálati objektumról van szó, de sok következtetést lehet levonni a tendenciák összehasonlításával. Összevetve a Kurunczi (2000) által a szegedi talajokra vonatkozó nehézfém tartalom-értékeket a mohaminták eredményeivel, egyértelművé válik, hogy a mohaminták fémkoncentrációja nagyságrendekkel meghaladja a talaj felvehető fémtartalmát. Ha azonban a talaj összes elem tartalmához viszonyítunk, akkor nincs akkora különbség a talaj, illetve mohaminták összes elem tartalma között. Mindez alátámasztja azt a feltevést, hogy a mohák jól jelzik a városi környezet különböző pontjaira jellemző háttérszennyezettséget. A mért nehézfém tartalom a mohák esetében elsősorban légköri eredetű (száraz- és nedves ülepedés) szennyezésre utal, hiszen a mohák rhizómái csupán a rögzítést szolgálják.

Vinagratov (Győri, 1975) az elemeket három fő csoportba osztja a növények általi akkumulációja szerint:

- A növényekben nagyobb mennyiségben találhatók, mint a talajban: S, N, P, B, Mo, K, Cl, Br, I, C, Ca, Mg, Zn, Cu, Co, Ra, Rb
- A növényekben és a talajban azonos arányban előforduló elemek: Na, Mn, Sr, Li, Se
- A növények által csak kisebb mértékben felvett elemek: Zr, Th, Cr, Ti, Al, V, Ir, Si, Pb, Ni, F

Ez megfigyelhető az általam vizsgált mohák esetében is: a kobalt esetében például ötszörös, cinknél kétszeres a mohatestben mért fémkoncentráció, mint a talajokra jellemző érték. A nikkelt esetében viszont a fentieknek megfelelően a növényi koncentráció alacsonyabb a talajban mért mennyiségnél (1. táblázat).

1. ábra. A mohaminták nehézfém koncentrációja ppm-ben

A nehézfém-koncentráció térbeli eloszlását vizsgálva megállapítható, hogy a kiemelkedő koncentrációk elsősorban a forgalmas, zsúfolt utak, csomópontok, sugárutak mellől származnak, ami a közlekedés jelentős nehézfém-kibocsátásával magyarázható (1. ábra).

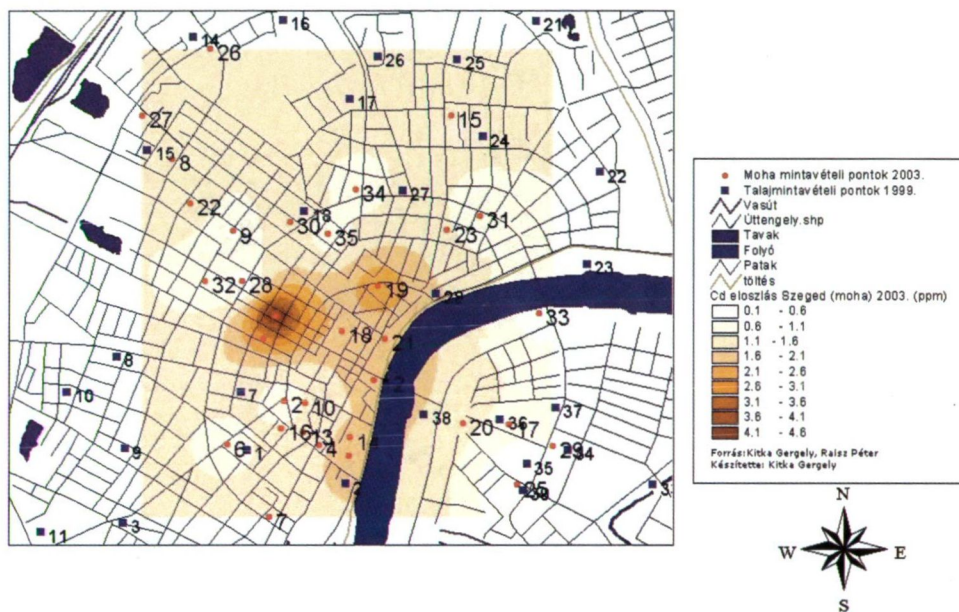
A kiemelkedő kadmiumértékeket a dízelolaj kadmiumtartalmú égéstermékei és a gumibroncsok kadmiumtartalmú stabilizátor anyaga okozzák. A kadmium-koncentrációk a következő térképen (1. térkép) láthatók.

A réz eredetét szintén a közlekedéssel is lehet magyarázni, hiszen a gépjárművek fékbetéteinek kopásából nagy mennyiségű fém szabadul fel.

A cinkről is elmondható, hogy a fő felhasználási területe az autóipar (2. térkép). Az 1990-es években a gépjárművek műszaki állapotának javításával és az ólommentes benzin bevezetésével a kibocsátott ólom mennyisége jelentősen csökkent (4. térkép).

Cd eloszlás Szegeden mohaminták alapján 2003.

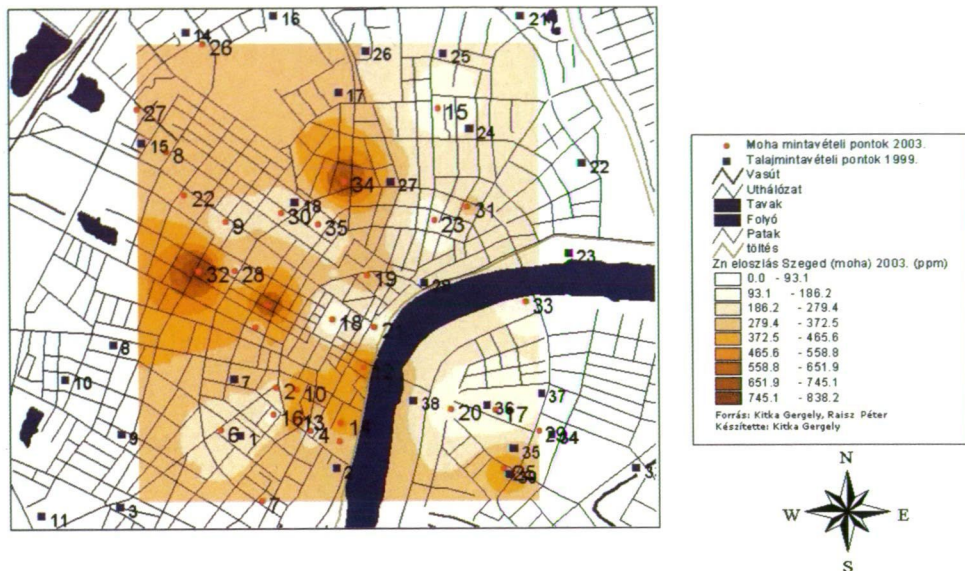
1. térkép

A vizsgált mintavételi helyekre vonatkozó háttérszennyezettségi térképek (1., 2., 3., 4. térképek) jól mutatják az egyes koncentrációértékeket. Magas háttérszennyezettséget mutatnak a városba bevezető sugárutak, közlekedési csomópontok, körutak (Például: 34. minta – Berlini körút, 31. minta – Római körút, 19. minta – Tisza Lajos körút, 30. minta – Párizsi körút, 33. minta – Temesvári körút), a zárt beépítettségű, gyengén átszellőzött, nem nagy forgalmat lebonyolító belső területek és terek (pl. Bartók tér).

A város közepes háttérszennyezettségét szimbolizálják a forgalmas, de kellően növényesített utak, ahol fásor, sövény vagy magas épület lefogja a közlekedés terhelő hatását. (Például: 12. minta – Roosevelt tér, játszótér stb.). Ebbe a kategóriába sorolhatók az autóforgalom elől évek óta elzárt terek, ahol in situ terhelés nem éri az itteni növényzetet (pl. Dóm tér). A mohák által jelzett terhelés távolabbi eredetű, a város más pontján keletkezett szennyezők kiüledése.

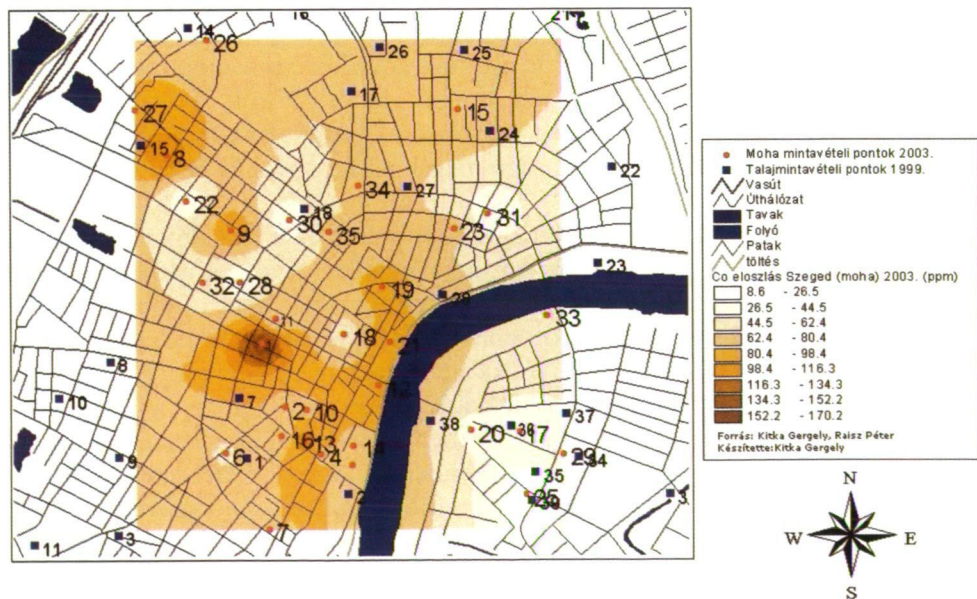
Akadnak olyan minták is, amelyekben a mért hat fém minimális mennyiségben van jelen (alacsony háttérszennyezettségű területek). A minták helyének vizsgálata után nyilvánvalóvá válik, hogy ezen pontok a főbb közlekedési vonalaktól távolabb esnek (10. minta – Rectori Hivatal, 2. minta – Honvéd tér, játszótér, 3. minta – Újszeged, Liget; 23. minta – Szent György tér, 18. minta – Széchenyi tér) és jelentősebb zöld övezettel rendelkeznek.

Zn eloszlás Szegeden mohaminták alapján 2003.

2. térkép

Co eloszlás Szegeden mohaminták alapján 2003.

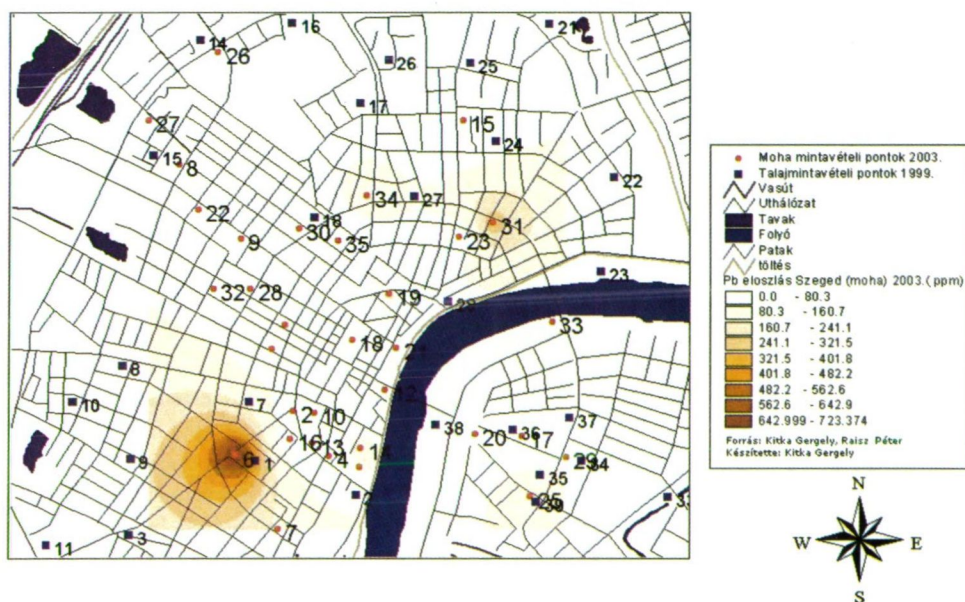
3. térkép

Léteznek olyan mintavételi pontok, amelyek nem mutatnak az említett kategóriáknak megfelelő képet: nagy terhelésnek vannak kitéve, de mért koncentráció mégis alacsonyabb a vártnál. Ilyenek például a Kossuth Lajos sugárúton szedett minták (22. 9. minta), melyek eredményeit az uralkodó szélirány jelentősen módosítja azáltal, hogy az ülepedő por mennyiségét csökkenti.

Felelhetők olyan mintavételi pontok is, amelyek a kicsi nehézfém-terhelés ellenére magasabb értéket adtak. Ide tartozik a már említett Dóm-tér, ahol a módosító hatás a beépítettséggel magyarázható, hiszen az ülepedő por bennreked a magas épületek miatt.

Pb eloszlás Szegeden mohaminták alapján 2003.

4. térkép

Érdeemes megvizsgálni az Újszegedről származó mintákat, különösen az ólom esetében. A Ligetet három forgalmas út, a Székely sor, a Népkert sor és a Temesvári körút fogja közre. A célzott mintavétel megtörtént mindhárom út mellől és a Liget középső részéről is. Az utakról vett mintákban magasabb volt a mért fémek aránya, mint a Liget közepéről származó mintáé: a Hermann kollégiumtól származó minta ólomkoncentrációja 188,4 ppm, míg a tőle 200 méterre a Ligetben levő mintavételi pontnál lényegesen alacsonyabb értéket, 32,78 ppm-et mértünk. Ennek oka az, hogy a forgalmas utak mentén a szennyezőanyagok minden akadály nélkül rakódnak le, míg az utaktól távolodva egyre csökken a lerakódó fémmennyiség. Ez azzal magyarázható, hogy a Liget nagy mennyiségű biomasszája is felfogja a leülepedő port, azzal együtt a nehézfémeket is.

3. Néhány szegedi játszótér, park nehézfém-tartalma mohaindikátorok segítségével

A játszótérek, parkok szennyezettségének mérése különösen fontos, hiszen rengeteg gyerek fordul meg egy játszótéren, parkokban. A gyerekek a felnőtteknél sokkal érzékenyebbek a szennyeződésekre, ezért hihetetlenül fontos tudnunk milyen környezetben élnek, nőnek fel.

Az általam vett minták közül játszótéerekről, parkokból származik például a 11. minta – Bartók tér, a 12. minta – Roosevelt tér, a 16. minta – Honvéd tér, a 17. minta – Újszeged, Liget stb.

A kadmium koncentrációk közül a 11. minta messze kiemelkedik a többi érték közül és a 12. is magasnak mondható (1. térkép).

A kobalt-tartalma az összes mérési helyen közepes (3. térkép).

A réz tekintetében kirívóan magas eredmény született a 11. mintánál, átlagos a 12. mintánál, és minimális mennyiségű fémérték született a 16., 17., 23. mintáknál. Érdekes az összehasonlítás a Kurunczi (2000) által játszótéren mért talajok fém-tartalom tendenciájával. Az általa kapott eredményekben is a Bartók tér lépi túl a talajoknál megengedett határértéket.

A nikkel tekintetében nincs szennyezés és hasonlóan Kurunczi (2000) eredményeihez is.

Az ólom, cinkszempontjából magasabb a 11. és a 12. minta terhelése, ami a nagy forgalommal magyarázható (2. 4. térkép).

Megállapítható tehát, hogy erősen terhelt a 11. és 12. mintavételi hely. A Bartók téren (11. minta) a játszótér mentén jelentős buszközlekedésű egyirányú utcák találhatóak. Ráadásul ez a játszótér kedvezőtlen mélyedésben fekszik: 80 centiméterrel mélyebben van a környező területnél. Emellett a terület magas épületek vesznek körül. Számottevő növényzet sincs, ami felfogná a közlekedésből származó szennyező anyagokat. A Bartók tér az egyik legszennyezettebb mintavételi helyszíneként emelhető ki, hiszen valamennyi fémnél az elsők között említhető. A Roosevelt téren található játszótér mellett halad a Belvárosi hídra felvezető autókkal zsúfolt út, ami indokolhatja a magasabb szennyezettség koncentrációt.

4. Összefoglalás

A Szegeden mohákkal végzett kutatási eredmények a következőkben foglalhatók össze:

- Mind a hat vizsgált fém esetében megállapítható, hogy szoros összefüggés van a közúti közlekedés mértéke, a beépítettség jellege, a terület átszellőzöttsége, valamint az ültetett növények mennyisége és a mért nehézfém-tartalom között.

- A nehézfém terhelés térbeli különbséget mutat. Beszélhetünk nehézfémekkel terhelt (körutak, sugárutak, forgalmas csomópontok), közepesen terhelt és minimális fémszennyezettséggel rendelkező mintavételi helyekről.
- Kapcsolat ismerhető fel a kapott nehézfém-koncentrációk és a talaj nehézfém-koncentrációi között.
- A szegedi talajok felvehető nehézfém-tartalma alacsonyabb, míg az összes (királyvíz oldható) nehézfém-tartalma közel azonos intervallumban mozog.
- Mivel a mohák elemfelvétele a teljes testfelületen történik, így elmondható, hogy az akkumulálódó nehézfém jelentős hányada az ülepedő porból származhat.
- Az általam 5 játszótéren, parkban vett mohaminták eredményei azt mutatták, hogy közülük két mintavételi helyen jóval magasabb volt a nehézfémek koncentrációja.
- Megállapítható, hogy mohák sokkal komplexebb képet nyújtanak a városi nehézfém-terhelésről, hiszen olyan a közvetlen terhelésnek nem kitett területeken (zöldövezetek, pihenőterületek, parkok stb.) is kimutatható a fémek jelenléte, amelyek közvetlen szennyezésnek nincsenek kitéve.

Felhasznált irodalom

- Ando, H.-Matsuo, A. (1984): Applied Bryology. In : Schultze – Motel, W. (ed) Advances in Bryology 2. J. Cramer, Vaduz, pp. 133–224
- Győri D. (1975): A környezetvédelem talajtani vonatkozásai. BME Továbbképző Intézete, Budapest. Kézirat, 79p.
- Keveiné F.-né – Farsang A. (2002): Terep- és laborvizsgálati módszerek a természeti földrajzban, Szeged, JATEPress p. 178
- Kurunczi E. (2000): Szeged város zöldterületeinek, illetve gyermekjátszótereinek állapotfelvétele, különös tekintettel a talaj és a homokozók nehézfém-szennyezettségére Diplomamunka, SZTE, Szeged, Kézirat p. 47
- Rácz P. (2000): Az ülepedő por nehézfém-tartalmának vizsgálata Szegeden. Diplomamunka, SZTE, Szeged, Kézirat p. 62